

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ- ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Θέμα: «Αντισυνταγματική έκρινε η ολομέλεια του Αρείου Πάγου, τη χαριστική διάταξη των 35 ημερών που ψηφίστηκε τον Απρίλιο του 2014, επί συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου»

Διαβάζοντας το αποκαλυπτικό δημοσίευμα της εφημερίδας "Παραπολιτικά", αρκετοί συμπολίτες μας, απαίτησαν να φέρουμε το θέμα στη Βουλή μέσω του κοινοβουλευτικού ελέγχου. Το εν λόγω ρεπορτάζ αναφέρει τα εξής:

«Ταφόπλακα» στα σχέδια των καταχραστών του Δημοσίου να ξεγλιστρήσουν με τη χαριστική διάταξη των 35 ημερών που ψηφίστηκε τον Απρίλιο του 2014, επί συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου, έβαλε η ολομέλεια του Αρείου Πάγου, κρίνοντάς την αντισυνταγματική. Με τον τρόπο αυτό, όλοι οι εμπλεκόμενοι στα σκάνδαλα των εξοπλιστικών, της Siemens, της αμυντικής βιομηχανίας, της ΔΕΗ, της ΔΕΠΑΝΟΜ, των τραπεζών, των δήμων, των ασφαλιστικών φορέων, των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, των αθλητικών σωματείων και, γενικώς, όλων των Νομικών Προσώπων Ιδιωτικού Δικαίου που επιχορηγούνται από το κράτος κάθονται ξανά στο σκαμνί με βαρύτατες κατηγορίες, οι οποίες επιφέρουν ποινές έως και ισόβιας κάθειρξης.

Τα «ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ» παρουσιάζουν την απόφαση-σταθμό 3/2016 του Α' τμήματος της ποινικής ολομέλειας του ανωτάτου δικαστηρίου, η οποία ελήφθη στις 22 Σεπτεμβρίου 2016 (δημοσιεύθηκε στις 10 Νοεμβρίου) και χαρακτηρίζεται κομβική για την πορεία πολύκροτων δικών για οικονομικά σκάνδαλα δισεκατομμυρίων ευρώ. Η διάταξη για την απαλλαγή των κρατικών αξιωματούχων από ποινικές ευθύνες ευνοούσε, μεταξύ άλλων, τον συνεργάτη του Άκη Τσοχατζόπουλου και πρώην διευθύνοντα σύμβουλο της εταιρείας Ελληνικά Ναυπηγεία, Σωτήρη Εμμανουήλ, ο οποίος είχε ζητήσει την αποφυλάκισή του, θεωρώντας ότι κακώς κρατείτο για διακίνηση «μαύρου» χρήματος στην υπόθεση των υποβρυχίων.

ΤΙ ΕΙΧΕ ΣΥΜΒΕΙ. Ως υπουργός Δικαιοσύνης, ο Χ. Αθανασίου υπέγραψε τον ν. 4254/2014, που προέβλεπε την κατάργηση της περίπτωσης δ' του άρθρου 263Α του Ποινικού Κώδικα, στην οποία σημειωνόταν ότι με τις διατάξεις άρθρων που επισείουν βαριές ποινές για διασπάθιση δημοσίου χρήματος τιμωρούνται και υπάλληλοι «σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου στα οποία κατά τις κείμενες διατάξεις μπορούν να διατεθούν από το Δημόσιο, από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή από τράπεζες επιχορηγήσεις ή χρηματοδοτήσεις». Το άρθρο του Ποινικού Κώδικα, το οποίο είχε καταργήσει προσωρινά, προέβλεπε, δηλαδή, ότι οι ποινές που ισχύουν για τους δημοσίους υπαλλήλους αφορούν και σημαίνοντα πρόσωπα εταιρειών οι οποίες κατά καιρούς έχουν χρηματοδοτηθεί από το Δημόσιο, όπως είναι τα Ελληνικά Ναυπηγεία, η ΔΕΠΑΝΟΜ, η Κατασκευαστική ΘΕΜΙΣ, ο Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων, αλλά και αθλητικά σωματεία και πολιτιστικοί σύλλογοι υπάλληλοι και στελέχη των οποίων έχουν καταδικαστεί ή κατηγορούνται για σοβαρά αδικήματα, με βάση, πολλές φορές, τις διατάξεις του νόμου «περί καταχραστών του Δημοσίου».

Σύμφωνα, τώρα, με το σκεπτικό των δικαστών, η κατάργηση της παραγράφου δ' του νόμου 263Α του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει ότι «υπάλληλοι θεωρούνται και όσοι υπηρετούν μόνιμα ή πρόσκαιρα και

με οποιαδήποτε ιδιότητα σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου στα οποία διατίθενται επιχορηγήσεις από το Δημόσιο ή τις τράπεζες... είναι αντισυνταγματική και ανεφάρμοστη». Επίσης, η απάλειψή της 35 μέρες μετά, «που έχει ως αποτέλεσμα αναδρομικά την άρση του αξιόποινου της πράξης μιας ειδικής κατηγορίας κρατικών υπαλλήλων, ακόμη και για σοβαρές εκκρεμείς σε οποιοδήποτε στάδιο κακουργηματικές πράξεις, και η αιτιολόγηση για αυτήν ότι οφείλεται σε απλή "παραδρομή" του νομοθέτη δεν αντέχουν στη λογική και υποκρύπτουν συγκεκαλυμμένη αμνηστία, ώστε να αρθεί η ποινική ευθύνη προσώπων αυτής της κατηγορίας... κατά των οποίων υπάρχει εκκρεμές κατηγορητήριο ή και καταδίκη, μολονότι κατά το Σύνταγμα αμνηστία για κοινά εγκλήματα δεν παρέχεται ούτε με νόμο».

ΕΚ ΠΑΡΑΔΡΟΜΗΣ. Με αυτόν τον τρόπο το ανώτατο δικαστήριο όχι μόνον «έκοψε τα χέρια» των συνηγόνων των υποδίκων, αλλά επέκρινε στην ουσία τον τρόπο άσκησης της νομοθετικής εξουσίας για τις εξόφθαλμα χαριστικές ρυθμίσεις που θεσπίζονται και αποσύρονται εν ριπή οφθαλμού προς εξυπηρέτηση συμφερόντων. Η διάταξη αυτή σημειώνεται ότι κατά το μέρος που αφορά τα εν λόγω νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου καταργήθηκε με άρθρο του ν. 4254/2014 στις 7 Απριλίου 2014 και επαναφέρθηκε στις 10 Μαΐου 2014 σε άρθρο άλλου νόμου (ν.4262/2014), με την αιτιολογία ότι «παραλείφθηκε εκ παραδρομής»! Νομικοί κύκλοι σχολίαζαν σκωπτικά στα «Π» ότι η παραδρομή είναι ανεκτή όταν πρόκειται για συντακτικά λάθη, γραμματικές ή ορθογραφικές παραλείψεις και όχι σε τέτοιου είδους περιπτώσεις, όπου αποσύρεται μια τόσο σοβαρή παράγραφος από τον Ποινικό Κώδικα και επαναφέρεται λίγες εβδομάδες αργότερα. Η εκδικασθείσα υπόθεση για την οποία εκδόθηκε η απόφαση αυτή αφορούσε στελέχη αγροτικού συνεταιρισμού τα οποία κατηγορούνταν για παράβαση καθήκοντος κατ' εξακολούθηση και ζητούσαν να απαλλαγούν κάνοντας χρήση της εν λόγω διάταξης.

Προκύπτει ευθέως ότι οι παρεμβάσεις στη νομοθεσία ίου τότε υπουργού Δικαιοσύνης Χ. Αθανασίου προκάλεσαν τεράστια ζημιά στο δημόσιο συμφέρον, αφού κατά το χρονικό διάστημα από 7/4/2014 έως και 9/5/2014 δεν περιλαμβάνονταν στο σχετικό άρθρο του Ποινικού Κώδικα με την έννοια του υπαλλήλου οι υπηρετούντες σε: «νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου στα οποία κατά τις κείμενες διατάξεις μπορούν να διατεθούν από το Δημόσιο από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή από τις τράπεζες επιχορηγήσεις ή χρηματοδοτήσεις». Το... εκ παραδρομής λάθος προσέφερε το ακαταδίωκτο σε κατηγορούμενους για κακοδιαχείριση, θίγοντας παράλληλα ευθέως την αρχή της διάκρισης των εξουσιών, όπως είχε επισημάνει νωρίτερα (Απρίλιος 2015) το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών, αναφέροντας μεταξύ άλλων: «Ο νόμος είναι αντισυνταγματικός και ασυμβίβαστος προς τη διάκριση των λειτουργιών. Σημειωτέον ότι με την κρίση του αυτή (να μην εφαρμόσει τον πιο πάνω νόμο) το Συμβούλιο λειτουργεί στο πλαίσιο του διάχυτου ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων από τα δικαστήρια, που πραγματοποιείται με βάση το περιεχόμενο του (νόμου) και μόνον και με αποκλειστικά νομικά κριτήρια, χωρίς να υποκαθιστά στον ρόλο του τον νομοθέτη, επεμβαίνοντας στην επιλογή του σκοπού που επιδιώκει με την ψήφιση ενός νόμου και των μέσων που για τον σκοπό αυτό θεσπίζει και ελέγχοντας τη νομοθετική επιλογή με κριτήρια πολιτικά. Η αποδοχή της αντίθετης εκδοχής θα είχε ως αποτέλεσμα να καταστούν ανέγκλητες οι πράξεις που βρίσκονται στο στάδιο της προδικασίας και όχι μόνο...».

Κατόπιν όλων των ανωτέρω , όπως αυτά παρουσιάζονται στην εφημερίδα "Παραπολιτικά" στις 19.11.2016, ερωτάσθε:

1ον Αληθεύει το ως άνω δημοσίευμα και ποιες είναι οι «καυτές» υποθέσεις για δάνεια και μίζες που θα έμπαιναν στο αρχείο;

2ον Όλες οι «καυτές» υποθέσεις, από τα δάνεια των δισεκατομμυρίων ευρώ της κρατικής Αγροτικής Τράπεζας προς κόμματα και διαπλεκόμενους μιντιάρχες μέχρι τις μίζες της Siemens στον ΟΤΕ και σε διοικήσεις δεκάδων ακόμη οργανισμών, κινδύνευαν να τεθούν στο αρχείο;

3ον Στη ΔΕΗ, στα ΕΛ.ΠΕ., σε δήμους, σε αυτοδιοίκητα ασφαλιστικά ταμεία που επιχορηγούνται από τον τακτικό προϋπολογισμό, ακόμη και σε «ευαγή φιλανθρωπικά ιδρύματα» οι υπόλογοι για μίζες επιτελείς τους έχουν ήδη ζητήσει την απαλλαγή τους;

4ον Εάν αληθεύει ποια πρόσωπα έχουν ζητήσει απαλλαγή;

5ον Στο πόρισμα του οικονομικού εισαγγελέα Γ. Καλούδη για τις χορηγήσεις θαλασσοδανείων σε κόμματα ύψους 272,5 εκατ. ευρώ την περίοδο 2000-2011 που είχαν αποδοθεί ευθύνες σε 10 πολιτικά πρόσωπα, ταμίες διευθυντές του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, θα μπορούσαν να κάνουν χρήση της ευεργετικής διάταξης πέραν των τραπεζικών στελεχών, τα οποία έχουν εξαιρεθεί ευθυνών με άλλο νόμο του 2013, που ψηφίστηκε πάλι επί κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου;

6ον Στους δήμους, τους δημοτικούς οργανισμούς και τους συνεταιρισμούς γιατί δεκάδες (σ.σ.: αν όχι εκατοντάδες) δικογραφίες για διασπάθιση δημοσίου χρήματος εκκρεμούν;

7ον Στις ΜΚΟ, οι οποίες την περίοδο 1997-2005 είχαν επισήμως διαχειριστεί κρατικά ή κοινοτικά κονδύλια άνω των 130 εκατ. ευρώ και οι υπεύθυνοι αυτών θεωρούνται, κατά τον νόμο, κρατικοί υπάλληλοι;

8ον Στα εξοπλιστικά προγράμματα δεν θα μπορούσαν να κινηθούν δικαστικές έρευνες λόγω των νομοθετικών περιορισμών που κατέρριψε με την πρόσφατη απόφασή του ο Άρειος Πάγος;

Ο ερωτών βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος